

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11635/2025
11.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Ст. Марковић, адвокат у ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Јелена Милановић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2856/24 од 23.10.2024. године, у седници одржаној дана 11.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2856/24 од 23.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2856/24 од 23.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 273/24 од 28.05.2024. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете услед неоснованог искључења електричне енергије за потребе свог домаћинства исплати износ од 599.880,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате и захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа услед неоснованог искључења електричне енергије исплати износ од 70.000,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате. Тужилац је обавезан да туженом на име трошкова парничног поступка накнади износ од 253.200,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2856/24 од 23.10.2024. године, одбијена је као неоснован жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, а одбијен је и као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију са позивом на члан 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Оцењујући дозвољеност ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, или ако је потребно ново тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев за накнаду штете за период од 12 месеци (октобар 2016-2017. године), на име коришћења агрегата и трошкова везаних за набавку бензина услед искључења електричне енергије, јер су судови утврдили да у радњи туженог нема противправности и да је тужени поступајући у складу са чланом 204. ст.1. тачка 1. Закона о енергетици искључио корисника због неовлашћене потрошње из члана 198. Закона о енергетици. Тужилац у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање што није правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије нити је циљ посебне ревизије да се преиспитују правноснажне одлуке сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног ширег интереса, а које се може подвести под један од основа из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Тужилац је тужбом тражио накнаду штете због искључења електричне енергије, а судови су применом релевантних одредби Закона о енергетици утврдили да је тужени поступао у складу са законским овлашћењима и одбили тужбени захтев, што је у складу са досадашњом судском праксом.

Из изложених разлога, посебна ревизија није дозвољена применом члана 404. ЗПП, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде материјалне штете поднета је дана 14.06.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 599.880,00 динара.

Како се ради о имовинскоправном спору у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Према изложеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Татјана Миљун с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић